

Informace k vybraným ustanovením dílu 8 (elektrická a elektronická zařízení) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a vyhlášky č. 352/2005 Sb., o nakládání s elektrozařízenými a elektroodpady

V. 4

Září 2017

Odbor odpadů

OBSAH

1. ÚVOD	3
2. NAKLÁDÁNÍ S POUŽITÝMI ELEKTRICKÝMI A ELEKTRONICKÝMI ZAŘÍZENÍMI	4
2.1 K ustanovení § 37k odst. 5 zákona o odpadech	4
2.2 Sběr elektrozařízení a elektroodpadů podle § 37k odst. 5	4
2.2.1 Sběr elektrozařízení mimo systém výrobců elektrozařízení, resp. kolektivních systémů (vydávání souhlasů pro tuto činnost)	6
2.2.2 Výkup elektrozařízení a elektroodpadů	6
2.2.3 Zpětný odběr elektrozařízení pocházejících z domácností v obcích	6
2.2.4 Sběr nekompletních elektrozařízení	7
2.3 Povinnosti výrobců elektrozařízení určených k použití v domácnosti	8
3. ZPRACOVÁNÍ ODPADNÍCH ELEKTROZAŘÍZENÍ PODLE § 37I	8
3.1 Specifikace zpracovatele odpadních elektrozařízení a elektroodpadů a přidělování souhlasů pro tuto činnost	9
3.1.1 Přidělování identifikačních čísel zařízení	10
4. POVINNOSTI POSLEDNÍCH PRODEJČŮ ELEKTROZAŘÍZENÍ URČENÝCH K POUŽITÍ V DOMÁCNOSTI A POVINNOSTI VÝROBCŮ ELEKTROZAŘÍZENÍ NA TO NAVAZUJÍCÍ ..	11
4.1 Povinnosti posledních prodejců elektrozařízení určených k použití v domácnosti	11
4.2 Povinnosti výrobců elektrozařízení určených k použití v domácnosti	12
5. POVĚŘENÝ ZÁSTUPCE	12
6. EVIDENCE VEDENÁ VÝROBCI A ZPRACOVATELI ODPADNÍCH ELEKTROZAŘÍZENÍ	13
6.1 Vedení evidence toku zpětně odebraných elektrozařízení a odděleně sebraných elektroodpadů	14
6.2 Evidence vedená při odděleném sběru elektroodpadů	14
6.3 Evidence vedená zpracovateli odpadních elektrozařízení	14
6.3.1 Podrobnosti vedení evidence zpracovatelů elektroodpadů	14

1. ÚVOD

Tento materiál se věnuje pouze vybraným ustanovením a oblastem dílu 8 (nakládání s elektrickými a elektronickými zařízeními) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o odpadech“) a prováděcího právního předpisu č. 352/2005 Sb., vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady (dále také „vyhláška“), které byly změněny v návaznosti na jejich poslední novelizaci v roce 2014. Kompletní změny, jež zavedla tzv. elektronovela zákona o odpadech do dílu 8, lze nalézt v dokumentu „[Stručný průvodce elektronovelou zákona o odpadech](#)“, který je dostupný z webových stránek Ministerstva životního prostředí a to v sekci Odpadové hospodářství > zpětný odběr výrobků > elektrozařízení. Konkrétní informace týkající se plnění povinností výrobců elektrozařízení v oblasti zpětného odběru naleznete v dokumentu „[Stručný průvodce výrobce elektrozařízení dílem 8 zákona o odpadech](#)“.

Cílem tohoto dokumentu je usnadnit orientaci v nových ale i původních ustanoveních dílu 8 zákona o odpadech a vyhlášky, u kterých lze očekávat výkladové nejasnosti, popř. které v minulosti způsobovaly výkladové problémy.

2. NAKLÁDÁNÍ S POUŽITÝMI ELEKTRICKÝMI A ELEKTRONICKÝMI ZAŘÍZENÍMI

2.1 K ustanovení § 37k odst. 5 zákona o odpadech

Předávání použitých elektrických a elektronických zařízení je v zákoně o odpadech upraveno především v § 37k odst. 5 zákona o odpadech.

Do 30. září 2014 účinné ustanovení § 37k odst. 5 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech ve znění zákona č. 7/2005 Sb., stanovovalo:

„Zbavit se elektroodpadu nebo elektrozařízení pocházejícího z domácností smí jeho držitel jen jeho předáním zpracovateli podle § 37l nebo na místo zpětného odběru nebo odděleného sběru. Elektrozařízení z míst zpětného odběru a elektroodpad z míst odděleného sběru musí být předán pouze zpracovateli podle § 37l, není-li elektrozařízení jako celek opětovně použito.“

Elektronovelou zákona o odpadech (zákon č. 184/2014 Sb.) bylo uvedené ustanovení nahrazeno s účinností od 1. října 2014 tímto novým zněním:

„Zbavit se elektrozařízení pocházejícího z domácností nebo elektroodpadu smí jeho držitel jen jeho předáním zpracovateli podle § 37l nebo na místo zpětného odběru nebo odděleného sběru. Konečný uživatel se smí zbavit elektrozařízení pocházejícího z domácností také jeho předáním poslednímu prodejci podle odstavce 4. Zpětně odebraná elektrozařízení a odděleně sebraný elektroodpad musí být předány pouze zpracovateli podle § 37l, není-li elektrozařízení jako celek opětovně použito. Tím není dotčena možnost předání zpětně odebraného elektrozařízení posledním prodejcem na místo zpětného odběru. Jiné osoby než zpracovatelé podle § 37l, provozovatelé míst zpětného odběru nebo odděleného sběru a poslední prodejci podle odstavce 4 nejsou oprávněny elektrozařízení pocházející z domácností a elektroodpad převzít.“

Samotným smyslem tohoto rozšíření § 37k odst. 5 zákona o odpadech je odstranění výkladových nejasností, kdy se výslovně doplňuje možnost předávání elektrozařízení pocházejícího z domácností poslednímu prodejci a také se recipročně ve vztahu k první větě doplňuje výslovný zákaz jiných než uvedených osob přebírat elektrozařízení pocházející z domácností a elektroodpad. Kromě výše uvedeného zůstal obsah § 37k odst. 5 zákona o odpadech nezměněn.

2.2 Sběr elektrozařízení a elektroodpadů podle § 37k odst. 5

Jak tedy vyplývá z kapitoly výše (2.1), koncept nakládání s použitými elektrozařízeními a elektroodpady zůstává od roku 2005 nezměněn. Sběr elektrozařízení, které byly určeny k použití v domácnosti [přesná definice těchto elektrozařízení je uvedena v § 37g písm. f) zákona o odpadech], probíhá i nadále mimo odpadový režim. Dle § 38 odst. 8 zákona o odpadech se tato zpětně odebraná elektrozařízení stávají odpadem až po předání osobě oprávněné k jejich využití nebo odstranění. Zákon dále stanovuje, kdo smí provádět sběr těchto výrobků. Použitá elektrozařízení pocházející z domácností smí být i nadále předána pouze na místo zpětného odběru, poslednímu prodejci, nebo přímo zpracovateli odpadních elektrozařízení (tento zpracovatel nemusí být nutně smluvně navázán na výrobce elektrozařízení, resp. kolektivní systém). Místem zpětného odběru se

pak rozumí místo určené výrobcem, ve kterém jsou zpětně odebíraná elektrozařízení pocházející z domácností. Za místa zpětného odběru lze označit tedy pouze taková, kde jejich zřizovatelem je výrobce elektrozařízení, resp. kolektivní systém (např. obec, poslední prodejce, sběrný dvůr, sběrna odpadů, která má uzavřenou smlouvu s výrobcem nebo kolektivním systémem o zřízení místa zpětného odběru).

Pro odpadní elektrozařízení jiná než ta, která jsou určena k použití v domácnosti, platí odlišný režim. Jedná se o elektrozařízení, která jsou výhradně určena k použití v komerční sféře (tzv. B2B – např. průmyslové myčky nádobí, velké tiskárny, laboratorní přístroje atp.). Tyto výrobky se stávají odpadem dle obecné definice zákona o odpadech a zařazují se pod katalogová čísla skupiny 16 02 dle katalogu odpadů. V zákoně je sběr těchto odpadů označen jako oddělený sběr. V rámci tohoto sběru smí být elektroodpady předány na místo odděleného sběru či přímo zpracovateli elektroodpadů (tento zpracovatel nemusí být také nutně smluvně navázán na výrobce elektrozařízení, resp. kolektivní systém). Místem odděleného sběru se pak rozumí místo určené výrobcem, ve kterém je odděleně sbírán elektroodpad. Za místa odděleného sběru lze označit tedy pouze taková, kde jejich zřizovatelem je výrobce, resp. kolektivní systém, a zároveň která disponují souhlasem podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech pro sběr elektroodpadů (např. sběrný dvůr, sběrna odpadů, která má uzavřenou smlouvu s výrobcem nebo kolektivním systémem o zřízení místa odděleného sběru).

V návaznosti na výše uvedené je zřejmé, že v případě, kdy subjekt (např. typicky sběrna odpadů) disponuje souhlasem od krajského úřadu podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech pouze pro sběr a výkup odpadů (vč. elektroodpadů), přičemž není zároveň místem zpětného odběru nebo odděleného sběru nebo zpracovatelem elektroodpadů, nesmí převzít odpadní elektrozařízení a elektroodpady, které spadají do rozsahu definic uvedených v dílu 8 zákona o odpadech.

K tomuto je nutné uvést, že díl 8 zákona o odpadech má však omezenou působnost. Některá zařízení, jejichž činnost je též závislá na elektrickém proudu, totiž nespádají do skupin elektrozařízení vymezených v příloze č. 7 zákona o odpadech [v návaznosti na § 37f odst. 2 písm. a) zákona o odpadech], a tudíž odpady vzniklé z těchto výrobků nepodléhají legislativnímu omezení uvedenému v § 37k odst. 5 zákona o odpadech (viz. výše). Zjednodušeně řečeno, zařízení ke sběru a výkupu odpadů bez smlouvy s výrobcem elektrozařízení, resp. kolektivním systémem, může přebírat pouze takové „elektroodpady“, které jsou mimo definiční rozsah dílu 8 zákona o odpadech. Zde se jedná např. o odpady vzniklé při výrobě elektrozařízení, zmetky, lze sem řadit také kabely, jističe, vypínače vzniklé při demolici budov, některé elektromotory (např. z pásových dopravníků, výtahů), dále odpady, které vznikly z výrobků spadajících pod výjimky uvedené v § 37f odst. 4, resp. od 15. srpna 2018 rovněž v § 37f odst. 5 zákona o odpadech, nebo pod výjimky uvedené v příloze č. 1 vyhlášky (v názvech jednotlivých skupin elektrozařízení).

Je zřejmé, že legislativní omezení působnosti dílu 8 zákona o odpadech může způsobovat v praxi problémy, a to z důvodu nejednoznačnosti, zdali se jedná o odpad z výrobku, na který se daná právní úprava vztahuje, či nikoliv. Působnost právní úpravy vychází z evropské směrnice 2012/19/EU o odpadních elektrických a elektronických zařízeních a jako taková musí být přenesena i do české legislativy odpadového hospodářství. Seznam skupin a podskupin elektrozařízení, na které se právní úprava vztahuje, je uveden v příloze č. 1

vyhlášky (skupiny elektrozařízení jsou vymezeny již v zákoně o odpadech v příloze č. 7). Pro názornost uvádíme v příloze č. 1 tohoto dokumentu několik vybraných elektrozařízení, u kterých je uvedeno, zdali spadají pod působnost dílu 8 zákona o odpadech či nikoliv. V případě pochybností, zdali dané elektrozařízení/elektroodpad je v působnosti dílu 8 zákona o odpadech, můžete kontaktovat zástupce MŽP – Ing. Markétu Michalovou, e-mail: marketa.michalova@mzp.cz, tel. 267 122 557, nebo Ing. Tomáše Vávru, e-mail: tomas.vavra@mzp.cz, tel. 267 122 561.

2.2.1 Sběr elektrozařízení mimo systém výrobců elektrozařízení, resp. kolektivních systémů (vydávání souhlasů pro tuto činnost)

Zařízení, která jsou oprávněna nakládat s odpady podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech a zároveň nedisponují smlouvou s výrobcem či kolektivním systémem o zřízení místa zpětného odběru nebo odděleného sběru, mohou mít ve svých souhlasech uvedena i katalogová čísla, která lze považovat za „elektroodpadová“ (skupiny 16 02 a 20 01). Pod tyto však mohou zařazovat pouze elektroodpady, které nespádají pod působnost dílu 8 zákona o odpadech. Oprávnění převzít elektrozařízení spadající do působnosti dílu 8 zákona o odpadech mají však pouze osoby uvedené v § 37k odst. 5 zákona o odpadech.

2.2.2 Výkup elektrozařízení a elektroodpadů

Držitel odpadních elektrozařízení může být finančně motivován při předání elektrozařízení jak na místo zpětného odběru, tak při předání odpadního elektrozařízení zpracovateli či při jeho předání poslednímu prodejci. V tomto případě však lze předpokládat, že předání elektrozařízení poslednímu prodejci nebude mít charakter výkupu, byť to zákon umožňuje. Díl 8 zákona o odpadech ve znění platném před účinností elektronovy zákona o odpadech ani po ní, nezakazuje ani nijak neomezuje tzv. výkup odpadních elektrozařízení na místech, kde v souladu se zákonem o odpadech může držitel odevzdat tato odpadní elektrozařízení (smluvní místa výrobců, resp. kolektivních systémů, zpracovatelé, popř. poslední prodejci).

2.2.3 Zpětný odběr elektrozařízení pocházejících z domácností v obcích

Povinnost výrobců elektrozařízení určených k použití v domácnosti, resp. kolektivních systémů, zřídit místo zpětného odběru v obcích nad 2 000 obyvatel je uvedena v § 37k odst. 6 zákona o odpadech (viz kapitola 2.3). Toto místo zpětného odběru může být zřízeno ve spolupráci s výrobcem nebo kolektivním systémem buď prostřednictvím samotné obce (místo na sběrném dvoře, sběrná nádoba na ulici, v budově obecního úřadu apod.), nebo také prostřednictvím subjektu, který provozuje svou činnost na území obce – sběrna odpadů, prodejci zboží atd.).

Dále pak každá obec bez ohledu na počet obyvatel, může požádat na základě § 37k odst. 6. písm. b) zákona o odpadech výrobce, resp. kolektivní systém, o uzavření smlouvy o využití systému sběru a třídění komunálních odpadů stanovených obcí. Výrobce, resp. kolektivní systém, pak ve spolupráci s obcí odebere od občanů i použitá elektrozařízení vč. jejich částí, která občané odevzdají např. při sběru nebezpečného či velkoobjemového odpadu.

Kolektivní systémy v případě zájmů jednotlivých obcí dnes již běžně zřizují místa zpětného odběru na jejich území. Kolektivní systémy pak obce obvykle finančně motivují za účelem

zvýšení množství zpětně odebraných elektrozařízení. V případě zájmu o kontaktování kolektivního systému lze využít [kontakty na jednotlivé kolektivní systémy](#), které jsou umístěny na webových stránkách Ministerstva životního prostředí a to v sekci Odpadové hospodářství > zpětný odběr výrobků > elektrozařízení.

Vždy je však třeba, aby zpětný odběr elektrozařízení pocházejících z domácností byl prováděn v souladu legislativou stanovenou zákonem o odpadech, a v tomto případě, vždy v rámci systému výrobců (uzavření smlouvy s výrobcem elektrozařízení resp. kolektivním systémem).

Zpětně odebraná elektrozařízení nejsou součástí komunálního odpadu, a obec tedy v tomto případě není původcem těchto „odpadů“ a proto o těchto nevede ani odpadovou evidenci.

2.2.4 Sběr nekompletních elektrozařízení

Nekompletnost odpadních elektrozařízení je řešena v § 37k odst. 8 zákona o odpadech, kde je uvedeno, že provozovatel místa zpětného odběru elektrozařízení není povinen v režimu zpětného odběru odebrat elektrozařízení, která jsou nekompletní. Nekompletním elektrozařízením se rozumí elektrozařízení bez technologických částí, které jsou podstatné pro jeho klasifikaci. V tomto případě se tak jedná o elektrozařízení či jejich části, která nelze zařadit do žádné z deseti skupin elektrozařízení uvedených v příloze č. 7 zákona o odpadech. **Možnost odmítnutí převzetí nekompletního elektrozařízení je zde v tomto případě dávana pouze provozovateli místa zpětného odběru, nikoliv samotnému výrobcu elektrozařízení, který má povinnost zajistit zpětný odběr elektrozařízení vč. jejich jednotlivých částí. Kolektivní systémy by tedy neměly odmítat na všech svých místech zpětného odběru nekompletní elektrozařízení.**

Na části vybraných výrobků, jakými jsou např. elektromotory, skelety praček, lednice bez kompresoru, kompresory apod., které prokazatelně pochází z elektrozařízení, které spadají do působnosti dílu 8 zákona o odpadech, se tedy také vztahuje § 37k odst. 5 zákona o odpadech a tudíž tyto elektrozařízení nejsou oprávněny převzít zařízení ke sběru a výkupu odpadů, které nemají uzavřenu smlouvu s výrobcem elektrozařízení, resp. kolektivním systémem, popř. nejsou sami zároveň zpracovateli elektroodpadů.

Dle názoru Ministerstva životního prostředí, by měl provozovatel místa zpětného odběru, v návaznosti na legislativní omezení v § 37k odst. 5 zákona o odpadech, odmítat převzetí nekompletních elektrozařízení pouze v těch případech, pokud může dojít k nebezpečí poškození životního prostředí či k možnému ohrožení zdraví osob, které přijdou s tímto elektrozařízením do kontaktu (např. únik plynů, tekutin, infekčnost, extrémní znečištění).

V návaznosti na výše uvedené je zřejmé, že např. pračku bez pracího bubnu či elektromotoru, lednici bez kompresoru atp. nelze považovat za nekompletní elektrozařízení již z toho důvodu, že i bez těchto nezbytných technologických částí pro jejich používání, lze tato odpadní elektrozařízení klasifikovat do deseti skupin uvedených v příloze č. 7 zákona o odpadech.

2.3 Povinnosti výrobců elektrozařízení určených k použití v domácnosti

Elektronovelou zákona o odpadech se zavedly nové povinnosti pro výrobce elektrozařízení určených k použití v domácnostech. Tyto povinnosti se vztahují především na kolektivní systémy, které zajišťují plnění povinností těchto výrobců. Tyto jsou nově podle § 37k odst. 6 zákona o odpadech povinny uzavřít smlouvu o využití systému sběru a třídění komunálních odpadů s každou obcí, která o její uzavření projeví zájem, a ve které jsou elektrozařízení určená k použití v domácnostech, která uvádí na trh výrobce (popř. výrobce zapojený v kolektivním systému), prodávána, za podmínek obdobných jako s ostatními obcemi. Vzhledem k existenci relativně vysokého počtu internetových prodejců, kteří nemají vlastní prodejní místo, resp. zprostředkují prodej a dodání výrobku zákazníkovi v místě jeho bydliště (nebo jiném jím určeném místě) lze jednoznačně říci, že kolektivní systém je povinen uzavřít smlouvu s každou obcí, která o zřízení místa zpětného odběru projeví zájem.

Výrobce elektrozařízení určených k použití v domácnostech je dále povinen zřídit minimálně jedno místo zpětného odběru v každé obci, městském obvodu nebo městské části s počtem více než 2 000 obyvatel, kde se nachází prodejna elektrozařízení nebo v nichž jsou elektrozařízení, která uvádí na trh, dodávána konečnému uživateli při prodeji prostřednictvím prostředků komunikace na dálku. S ohledem na výše popsané způsoby prodeje výrobků ze strany internetových prodejců se tedy toto ustanovení týká všech obcí nad 2000 obyvatel. V případě, že výrobce plní povinnosti v rámci kolektivního systému, pak tuto povinnost za něj plní kolektivní systém.

V současné době působí v ČR na základě zápisu do Seznamu výrobců elektrozařízení 16 kolektivních systémů, přičemž na 7 z nich se vztahuje výše uvedená povinnost. Je tedy možné, že obce mohou být kontaktovány více provozovateli kolektivních systémů. Zákon o odpadech neobsahuje omezení, že by obec mohla uzavřít smlouvu o zřízení místa zpětného odběru pouze s jedním kolektivním systémem.

3. ZPRACOVÁNÍ ODPADNÍCH ELEKTROZAŘÍZENÍ PODLE § 37I

Ustanovení § 37I zákona o odpadech upravuje povinnosti výrobců elektrozařízení a zpracovatelů odpadních elektrozařízení. Přestože § 37I odst. 1 stanoví povinnost výrobce elektrozařízení vytvořit za použití nejlepších dostupných technik systém pro zpracování, využívání a materiálové využívání elektroodpadu, neznamená to podle názoru MŽP ČR, že „zpracovatelem podle § 37I“, o němž hovoří § 37k odst. 5 zákona o odpadech, může být pouze (smluvní) zpracovatel v rámci systému výrobce, resp. kolektivního systému. Ustanovení § 37I zákona o odpadech totiž nezahrnuje pouze zpracovatele elektroodpadu (jejich povinnosti stanoví především v odstavci 3), ale týká se obecně zpracování elektroodpadu a upravuje rovněž povinnosti výrobce v souvislosti se zpracováním a započítáváním elektroodpadu přepraveného ke zpracování v zemích mimo EU do cílů využití. **Elektrozařízení pocházející z domácností a elektroodpad tedy může přebírat každá osoba, která provozuje zařízení ke zpracování tohoto druhu odpadu s platným souhlasem krajského úřadu podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech** bez ohledu na to, zda je smluvním partnerem výrobce elektrozařízení, resp. provozovatele kolektivního systému sdružujícího takové výrobce.

Provozovatel zařízení ke zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadu však není oprávněn zřizovat svá místa zpětného odběru elektrozařízení pocházejícího z domácností nebo místa odděleného sběru elektroodpadu, neboť ke zřizování těchto míst je oprávněn výhradně výrobce elektrozařízení [viz § 37g písm. i) a j) zákona o odpadech]. Pokud by zpracovatel hodlal odebírat elektrozařízení pocházející z domácností nebo elektroodpad od jejich držitelů mimo vlastní zpracovatelské zařízení, mohl by tak činit pouze v jím provozovaném zařízení ke sběru nebo výkupu tohoto druhu odpadu s platným souhlasem příslušného krajského úřadu podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech, a to pouze za účelem přímého zpracování takto sebraného elektroodpadu v jím provozovaném zpracovatelském zařízení (tj. bez možnosti předání elektroodpadu třetí osobě). Souhlas by tedy měl v každém případě obsahovat podmínku, že takto sebraná elektrozařízení je povinen předat pouze do svého zpracovatelského zařízení. Sběr nebo výkup elektrozařízení a elektroodpadu nemůže pro zpracovatele zajišťovat jiná osoba, např. provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů, neboť taková osoba není podle § 37k odst. 5 zákona o odpadech k převzetí elektrozařízení pocházejícího z domácností nebo elektroodpadu oprávněna.

3.1 Specifikace zpracovatele odpadních elektrozařízení a elektroodpadů a přidělování souhlasů pro tuto činnost

Za zpracovatele elektroodpadů v souladu se zákonem o odpadech lze považovat subjekt, který disponuje souhlasem krajského úřadu podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech pro zpracování elektroodpadů. Ze souhlasu by mělo být zřejmé, že se jedná o zpracovatele ve smyslu § 37l zákona o odpadech. Při vydávání souhlasu krajským úřadem se uplatní odstavce 4 téhož paragrafu a příloha č. 7 vyhlášky. Na takový subjekt se pak vztahují ustanovení § 37l odst. 3 a 6 zákona o odpadech. Souhlas vydávaný krajským úřadem musí obsahovat informaci, že zpracovatel je povinen zajistit využití elektroodpadu podle § 37m odst. 3 a přílohy č. 14 zákona o odpadech. Souhlas by měl také obsahovat podmínku, že odpady vzniklé z elektroodpadů, které tomuto zpracovateli vzniknou, a které sám není schopen materiálově využít, smí být pak předány pouze osobě, která zajistí využití těchto odpadů podle přílohy č. 14 zákona o odpadech.

Z provozního řádu by mělo být patrné resp., by v něm mělo být uvedeno, že navrženým způsobem zpracování elektroodpadů bude dosaženo materiálového využití odpadů vzniklých z elektroodpadů ve smyslu přílohy č. 14 zákona o odpadech.

Souhlas může nad povolená „elektroodpadová“ katalogová čísla, která může zpracovatel v příslušném zařízení přebírat, obsahovat také skupiny elektrozařízení podle přílohy č. 7 zákona o odpadech, popř. dle přílohy č. 1 vyhlášky, která blíže specifikují jednotlivé druhy elektrozařízení, která bude oprávněn zpracovatel přijímat a zpracovávat.

Při vydávání souhlasu ke zpracování elektroodpadů není rozhodující, zda subjekt bude spolupracovat s výrobcem elektrozařízení, resp. kolektivním systémem, či nikoliv.

Výše zmiňované subjekty jsou povinny vést evidenci odpadů v souladu s § 11 vyhlášky ve spojení s přílohou č. 8 vyhlášky. Podrobnosti vedení evidence těchto subjektů jsou stanoveny v kapitole 6.3.1 tohoto dokumentu.

3.1.1 Přidělování identifikačních čísel zařízení

Ve vyhlášce č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 383/2001 Sb.“), jsou v ustanovení § 24a uvedeny podrobnosti týkající se přidělování identifikačních čísel zařízení (dále jen „IČZ“). V odst. 7 je pak uvedeno, že samostatné IČZ se přidělí každému zařízení určenému k nakládání s vybranými výrobky, které se staly odpadem, uvedenými v § 25 odst. 1 písm. g) zákona o odpadech (autovraky) a každému zařízení určenému k nakládání s vybranými výrobky, které se staly odpadem, uvedenými v § 25 odst. 1 písm. h) zákona o odpadech (elektrická a elektronická zařízení). Smyslem daného ustanovení je, aby zařízení, na něž se vztahují specifické povinnosti v zákoně o odpadech - díl 7 Autovraky (podrobnosti upravuje vyhláška č. 352/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s autovraky) a díl 8 Elektrická a elektronická zařízení (podrobnosti upravuje vyhláška č. 352/2005 Sb. o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady) byla odlišena od ostatních zařízení, na která se vztahují obecné povinnosti ze zákona o odpadech, které upravuje vyhláška č. 383/2001 Sb.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že zařízení ke zpracování a sběru elektroodpadů (§ 371 zákona o odpadech) musí mít přiděleno samostatné IČZ.

Pro názornost uvádíme praktický příklad: Na jedné adrese, tedy v jedné provozovně, která je provozovnou dle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník nebo dle zákona č. 455/1991 Sb., živnostenský zákon, bude docházet ke sběru odpadů – např. kovů, plastů, papíru, autovraků vč. elektroodpadů nespádajících do dílu 8 zákona o odpadech, dále zde bude zřízeno místo odděleného sběru elektroodpadů. Na stejné provozovně bude dále docházet ke zpracování autovraků a zpracování elektroodpadů. Jedno IČZ bude mít zařízení, které bude provádět sběr a zpracování autovraků, další IČZ bude mít zařízení, které provádí sběr odpadů kovů, plastů, papíru, elektroodpadů nespádajících do dílu 8 zákona o odpadech a dále oddělený sběr elektroodpadů. Poslední IČZ bude mít zařízení, které bude sbírat a zpracovávat elektroodpady spadající do dílu 8 zákona o odpadech, tedy elektrozařízení pocházející z odděleného sběru a zpětného odběru.

I přes to, že bude mít výše uvedené zařízení přiděleno několik různých IČZ, může mít pouze jeden souhlas a provozní řád. Ten však musí obsahovat všechny náležitosti pro provoz jednotlivých zařízení – např. provozní řád musí obsahovat požadavky přílohy č. 7 vyhlášky č. 352/2005 Sb., a zároveň přílohy č. 1 vyhlášky č. 352/2008 Sb. vč. dalších náležitostí uvedených ve vyhlášce č. 383/2001 Sb.

Podrobnosti k vedení elektroodpadové evidence jsou uvedeny v kapitole 6 tohoto dokumentu.

4. POVINNOSTI POSLEDNÍCH PRODEJců ELEKTROZAŘÍZENÍ URČENÝCH K POUŽITÍ V DOMÁCNOSTI A POVINNOSTI VÝROBCŮ ELEKTROZAŘÍZENÍ NA TO NAVAZUJÍCÍ

4.1 Povinnosti posledních prodejců elektrozařízení určených k použití v domácnosti

Elektronovelou zákona o odpadech se v návaznosti na rozšíření povinností posledních prodejců elektrozařízení určených k použití v domácnosti vyplývajících ze směrnice 2012/19/EU rozšiřuje ustanovení v § 37k odst. 4 zákona o odpadech, které nově zní:

„(4) Poslední prodejce elektrozařízení určených k použití v domácnostech zajistí, aby konečný uživatel měl možnost

a) při nákupu elektrozařízení bezplatně odevzdat ke zpětnému odběru použité elektrozařízení v místě prodeje nebo dodávky nového elektrozařízení, a to ve stejném počtu kusů prodávaného elektrozařízení podobného typu a použití,

b) odevzdat bezplatně ke zpětnému odběru použité elektrozařízení, u něhož žádný z vnějších rozměrů nepřesahuje 25 cm, bez ohledu na výrobní značku a bez vázání na nákup zboží, v místě prodeje nového elektrozařízení nebo v jeho bezprostřední blízkosti po celou provozní dobu, jestliže velikost prodejní plochy určené k prodeji elektrozařízení je alespoň 400 m².“

Pod písmenem a) výše uvedeného ustanovení je uvedena povinnost, která platí již od samotného vzniku právní úpravy z roku 2005. Z tohoto ustanovení vyplývá, že poslední prodejce je povinen bezplatně odebrat elektrozařízení pocházející z domácností v místě prodeje nebo dodávky tzv. kus za kus. Poslední prodejce zároveň v tomto případě nemůže vyžadovat platbu ani např. za odvoz takto odebraného odpadního elektrospotřebiče. To platí i v případech dodání a odebrání elektrozařízení prostřednictvím internetových obchodů a jimi najatých dopravců nebo v místě jiném než je „kamenná“ prodejna.

Pod písmenem b) výše uvedeného ustanovení je uvedena nová povinnost, která se vztahuje na poslední prodejce, kteří prodávají elektrozařízení na prodejní ploše dosahující alespoň 400 m². Takovýto prodejce je povinen v místě prodeje nebo jeho bezprostřední blízkosti bez ohledu na značku a bez vázání na nákup zboží umožnit odevzdat použité elektrozařízení o vnějších rozměrech nepřesahujících 25 cm.

V § 38 odst. 5 zákona o odpadech byla dále rozšířena povinnost posledních prodejců při prodeji prostřednictvím internetu. Toto ustanovení nově zní:

„(5) Poslední prodejce je povinen při prodeji výrobků, na které se vztahuje povinnost zpětného odběru, informovat konečného uživatele o způsobu zajištění zpětného odběru těchto použitých výrobků. V případě, že tak neučiní, je povinen tyto použité výrobky odebrat přímo v provozovně, a to bez nároku na úplatu od konečného uživatele, po celou provozní dobu a bez vázání odebrání použitých výrobků určených ke zpětnému odběru na nákup zboží. Poslední prodejce je při prodeji výrobků, na které se vztahuje povinnost zpětného odběru, prostřednictvím prostředků komunikace na dálku povinen písemně informovat konečného uživatele o způsobu zajištění zpětného odběru.“

Z tohoto ustanovení vyplývá, že poslední prodejce musí konečného uživatele (zákazníka) informovat o možnostech zpětného odběru jím prodávaných výrobků. Tato povinnost však není splněna pouhým informováním o možnosti odběru vysloužilého elektrospotřebiče v rámci plnění povinnosti podle § 37k odst. 4 písm. a) zákona o odpadech (tzv. odběr kus za kus). Poslední prodejce musí také informovat konečného uživatele o tom, kam může odevzdat odpadní elektrospotřebiče bez vazby na koupi nových výrobků. Poslední prodejce tak musí odkázat konečného uživatele na místo zpětného odběru. Obsah informace, kterou musí poslední prodejce konečnému uživateli předat, je blíže specifikována v § 3 odst. 2 vyhlášky č. 237/2002 Sb., o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru některých výrobků. V tomto ustanovení je pak uvedeno, že informace o způsobu zajištění zpětného odběru, kterou předává spotřebiteli podle § 38 odst. 5 zákona poslední prodejce, musí minimálně obsahovat název, adresu a telefonní spojení místa zpětného odběru, druhy zpětně odebíraných výrobků, provozní dobu zpětného odběru, upozornění na bezplatnost zpětného odběru.

V případě tzv. kamenných prodejen lze výše uvedenou povinnost splnit odkázáním na místo zpětného odběru zřízené přímo v prodejně, které musí být řádně označeno nápisem "Místo zpětného odběru použitých výrobků", přičemž slova "použitých výrobků" mohou být nahrazena názvem výrobku, který se na tomto místě odebírá. Toto označení musí být čitelné z míst přístupných pro spotřebitele - § 3 odst. 3 vyhlášky č. 237/2002 Sb. Dále lze tuto povinnost splnit také např. prostřednictvím informačního letáku, informováním o sběrném dvoru obce atp.

V případě internetových obchodů lze povinnost uvedenou v § 38 odst. 5 splnit např. odkázáním na Registr míst zpětného odběru elektrozařízení (<https://isoh.mzp.cz/registrmistelektro>), dále na stránky kolektivního systému, který zde uvádí jím zřízená místa zpětného odběru, případně na sběrné dvory obcí.

4.2 Povinnosti výrobců elektrozařízení určených k použití v domácnosti

Podle § 37k odst. 6 písm. c) zákona o odpadech musí výrobce elektrozařízení určených k použití v domácnosti, resp. kolektivní systém plnit povinnosti těchto výrobců, nově zřídit na vlastní náklady za podmínek obdobných jako s ostatními posledními prodejci místo zpětného odběru v každém prodejním místě posledního prodejce elektrozařízení nebo v jeho bezprostřední blízkosti, kde jsou elektrozařízení uváděná výrobcem na trh prodávána a kde velikost prodejní plochy určené k prodeji elektrozařízení je alespoň 400 m², pokud poslední prodejce o zřízení místa zpětného odběru projeví zájem.

5. POVĚŘENÝ ZÁSTUPCE

Institut pověřeného zástupce zavádí do zákona o odpadech nově výše zmiňovaná elektronovela, a to s účinností od 1. října 2014. Tento institut má pokrývat zejména ty oblasti, které jak evropská, tak česká legislativa doposud nepokrývala. Jedná se konkrétně o plnění povinností výrobců elektrozařízení v těch případech, kdy výrobce těchto produktů není usazen v České republice.

Z § 37q odst. 1 ve spojení s § 37g písm. e) bodu 4 zákona o odpadech vyplývá, že právnická, nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která v České republice prodává elektrozařízení prostřednictvím prostředků komunikace na dálku přímo konečným uživatelům

z jiného státu, kde je usazena (dále jen „zahraniční výrobce“), je povinna si v souladu s § 37q zákona o odpadech určit pověřeného zástupce. Tento pověřený zástupce následně plní všechny povinnosti výrobce stanovené v dílu 8 zákona o odpadech.

V § 37q odst. 2 zákona o odpadech je pak stanoveno, že osoba usazená v jiném členském státě Evropské unie, která v České republice uvádí elektrozařízení na trh, nejde-li o zahraničního výrobce, si může určit na základě písemného pověření svého pověřeného zástupce za účelem plnění povinností výrobce stanovených v dílu 8 zákona o odpadech. Toto ustanovení dává možnost „výrobcům“ elektrozařízení odlišných od zahraničních výrobců ve smyslu § 37g písm. e) bodu 4 rozhodnout se, zda ponechají plnění povinností výrobce na dovozcích usazených v ČR, pokud jde o elektrozařízení od nich pocházející, nebo zda si v ČR určí svého pověřeného zástupce.

V obou případech zákon stanoví, že pověřeným zástupcem může být pouze právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která je usazená v ČR.

Jestliže však zahraniční osoba, která uvádí na trh v ČR elektrozařízení, má v ČR zřízení svoji organizační složku, stálý podnik, pobočku, zastoupení či jinou stálou provozovnu, nemůže plnění povinností výrobce přenést na pověřeného zástupce, neboť v takovém případě se jedná o osobu usazenou v ČR a tím pádem o výrobce podle § 37g písm. e) bodu 3 zákona o odpadech.

Institut pověřeného zástupce je stanoven povinně pro výrobce, kteří uvádí na trh elektrozařízení prostřednictvím komunikace na dálku do České republiky a nejsou zde usazeni. Dále je pak tento nový institut povinný pro osoby, které prodávají elektrozařízení prostřednictvím komunikace na dálku přímo konečným uživatelům do jiných členských zemí EU a jsou usazeny v ČR (§ 37q odst. 5 zákona o odpadech).

6. EVIDENCE VEDENÁ VÝROBCI A ZPRACOVATELI ODPADNÍCH ELEKTROZAŘÍZENÍ

Zpracovatelé elektroodpadů zasílají vždy do 15. února následujícího roku Hlášení o zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů a o produkci a nakládání s odpady dle přílohy č. 8 vyhlášky č. 352/2005 Sb., o nakládání s elektrozařízení a elektroodpady. Příloha č. 8 se použije i pro odpady, které nejsou elektroodpady, ale vznikají při činnosti zpracovatelů elektroodpadů, např. směsný komunální odpad, atd. Hlášení se zasílá prostřednictvím Integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností – ISPOP (podle zákona č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, v platném znění). Informace o tomto systému jsou dostupné na webové adrese <http://www.ispop.cz>.

Výrobci elektrozařízení plní své povinnosti individuálně, nebo solidárně a kolektivní systémy zasílají vždy do 31. března Roční zprávu o plnění povinností zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektroodpadů podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 352/2005 Sb., o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady, a to prostřednictvím systému ISPOP.

6.1 Vedení evidence toku zpětně odebraných elektrozařízení a odděleně sebraných elektroodpadů

Výrobci elektrozařízení mají nově povinnost vést evidenci toku zpětně odebraných elektrozařízení a odděleně sebraných elektroodpadů od místa zpětného odběru, odděleného sběru až po zpracování, využití a odstranění elektroodpadů. Tato povinnost je stanovena pro výrobce elektrozařízení, kteří plní své povinnosti individuálním nebo solidárním systémem. V případě, že výrobce plní povinnosti v rámci kolektivního systému, vede tuto evidenci tento kolektivní systém. Vedení této evidence je přesně specifikováno v § 7 vyhlášky.

6.2 Evidence vedená při odděleném sběru elektroodpadů

Subjekt, který je provozovatelem místa odděleného sběru elektroodpadů musí disponovat smlouvou s výrobcem a souhlasem ke sběru a výkupu odpadů (elektroodpadů) podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech. Tento provozovatel pak vede evidenci podle přílohy č. 20 vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady. V případě příjmu odpadů se uvede kód způsobu nakládání B00 (převzatý odpad) a následně kód způsobu nakládání BN3 (předání odpadu oprávněné osobě – zpracovateli elektroodpadů). Provozovatel místa odděleného sběru pak výrobci (kolektivnímu systému) vykáže množství odděleně sebraných a předaných odpadů za účelem vedení evidence toku zpětně odebraných elektrozařízení a odděleně sebraných elektroodpadů podle § 7 vyhlášky. Samotný výrobce, resp. kolektivní systém, v odpadové evidenci nefiguruje, neboť ten v tomto případě s odpady žádným způsobem nenakládá.

6.3 Evidence vedená zpracovateli odpadních elektrozařízení

V návaznosti na tzv. elektronovelu zákona o odpadech byla vydána vyhláška č. 200/2014 Sb., kterou se mění vyhláška č. 352/2005 Sb. S účinností od 1. 1. 2015 se v této vyhlášce zrušují katalogová čísla skupiny 50. Ta byla dříve uvedena v tabulce č. 1 přílohy č. 8 a využívala se pro účely evidence odpadů vzniklých zpracováním elektroodpadů. Odbor odpadů však již několik posledních let doporučoval tato katalogová čísla nepoužívat, neboť způsobovala v praxi problémy.

6.3.1 Podrobnosti vedení evidence zpracovatelů elektroodpadů

Evidence při příjmu a zpracování elektroodpadů se řídí především tabulkami č. 1 a 2 přílohy č. 8 vyhlášky č. 352/2005 Sb., o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady. V případě, že zpracovatel odpadních elektrozařízení přebírá elektrozařízení pocházející z domácností od nepodnikajících fyzických osob – občanů, od fyzické osoby oprávněné k podnikání, právnické osoby, od obce nebo od výrobce elektrozařízení resp. kolektivního systému, pak v odpadové evidenci uvede kód způsobu nakládání **BN30**. V případě příjmu elektroodpadů (např. z odděleného sběru elektroodpadů) se použije způsob nakládání **B00** (převzatý odpad). Při zpracování elektrozařízení **je třeba vždy uvádět kód způsobu nakládání BN18** – zpracování elektroodpadů. Odpady, které následně zpracovateli vznikají při zpracování, se označí kódem nakládání **A00**, jako vlastní produkce odpadů (odpad po úpravě, kdy došlo po úpravě ke vzniku odpadu s novým katalogovým číslem), a to včetně skupiny elektrozařízení, ze které odpad vznikl (tabulka č. 1 dle přílohy č. 8 vyhlášky), případně se použije kód nakládání **BN40** (odpad po úpravě, kdy nedošlo ke změně katalogového čísla odpadů)

a následně se použije kód způsobu nakládání podle skutečně provedené činnosti (např. předání další oprávněné osobě XN3), viz obr. 1. V případě příjmu nekompletního elektrozařízení se tomuto přidělí skupina elektrozařízení, z které tento odpad pochází např. motor z pračky – označení skupiny „V“.

Důležité: Bilančně, pro jednu skupinu elektroodpadů a jeden druh odpadu nebo jedno katalogové číslo odpadu vzniklého zpracováním elektroodpadů se součet všech celkových množství uvedených ve sloupci 6 musí rovnat součtu všech množství jednoho druhu odpadu nebo jednoho čísla odpadu uvedených ve sloupci 7, včetně zůstatků na skladu k 31. prosinci vykazovaného roku.

Pozn.: Zřídí-li zpracovatel odpadních elektrozařízení své „sběrné místo“ (podmínky jeho zřízení jsou uvedeny v kapitole 3 ve druhém odstavci tohoto dokumentu), pak již od toho místa vede odpadovou evidenci podle přílohy č. 20 vyhlášky č. 383/2001 Sb. - při přijetí kód nakládání BN30, případně B00 > předání na svou provozovnu BN3 > v samotném zpracovatelském zařízení pak např. B00 (příjem odpadu z jiné své provozovny) - BN18 (zpracování elektroodpadů). I v tomto případě by však měla být vedena evidence skupin jednotlivých druhů (skupin) elektrozařízení dle přílohy č. 7 zákona o odpadech, resp. tabulky č. 1 vyhlášky, a to z toho důvodu, že zpracovatel musí tyto skupiny uvádět do hlášení dle přílohy č. 8.

6.3.1.1 Vedení odpadových evidencí v případě více zařízení umístěných v jedné provozovně, která je provozovnou dle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník nebo dle zákona č. 455/1991 Sb., živnostenský zákon

V případě, že se na jedné adrese (jedné provozovně) nachází více zařízení, kdy každé toto zařízení má své IČZ, např. sběr a zpracování elektroodpadů a sběr a zpracování autovraků, je třeba vést evidenci za každé zařízení zvlášť i přes to, že v § 11 vyhlášky o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady je uvedeno, že se evidence vede za celou samostatnou provozovnu. V tomto případě je myšleno samostatnou provozovnou pouze provozovna zpracovatele elektroodpadů, nikoliv provozovna jako celek zahrnující více zařízení, na které se vztahují odlišné právní předpisy.

Obr. 1: Vedení evidence při zpracování elektroodpadů

Hlášení o zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů včetně hlášení o produkci a nakládání s odpady

IČO / ID

Identifikační číslo zařízení (IČZ)

Číslo strany listu č. 2

IČZÚJ provozovny

Počet stran listu č. 2

Pořadové číslo	Označení odpadů			Označení skupiny elektrozařízení	Množství odpadu (tuny)		Kód způsobu nakládání	Partner	
	Katalogové číslo odpadu	Název druhu odpadu	Kategorie odpadu		Celkem	Z toho dle sloupce 8		IČO, název, adresa a IČZÚJ provozovny	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	
1	200136	Vylázané elektrické a elektronické zařízení neuvedené pod čísly 20 01 21, 20 01 23 a 20 01 35	O	V	5		BN30	(Firma) 27257843, 0, Elektrowin, Michelská 300/60, 14000, Praha 4, 500119	X
	200136	Vylázané elektrické a elektronické zařízení neuvedené pod čísly 20 01 21, 20 01 23 a 20 01 35	O	V	0,1		BN30	(Občan obce) Uherské Hradiště, 592005	X
	200136	Vylázané elektrické a elektronické zařízení neuvedené pod čísly 20 01 21, 20 01 23 a 20 01 35	O	V		5,1	BN18		X X
+ Přidat řádek stejného katalogového čísla odpadu									
2	191202	Zežné kovy	O	V	2		A00		X
	191202	Zežné kovy	O	V		2	AN3	(Firma) 27118100, 0, Kovohutě Příbram, nástupnická a.s., 530, 26181, Příbram, 539911	X X
+ Přidat řádek stejného katalogového čísla odpadu									
3	191205	Sklo	O	V	2		A00		X
	191205	Sklo	O	V		2	AN3	(Firma) 47053925, 0, AMT s.r.o. Příbram, U Nikolajky 382, , Praha 5, 500143	X X
+ Přidat řádek stejného katalogového čísla odpadu									
4	191204	Plasty a kaučuk	O	V	1,1		A00		X
	191204	Plasty a kaučuk	O	V		1,1	AN3	(Firma) 25537121, 0, Puruplast, a.s., 67, , Kostelany nad Moravou, 592293	X X
+ Přidat řádek stejného katalogového čísla odpadu									
Přidat další katalogové číslo odpadu								Online kontrola	Seřadit

Druh elektrozařízení	Spadá pod díl 8 zákona o odpadech?		Poznámka
	ANO	NE	
Elektrický bojler pro ohřev vody		X	Výjimka podle § 37f odst. 4 písm. b) zákona o odpadech
Elektromotor z elektrozařízení, které spadá do dílu 8 zákona o odpadech např. motor z pračky	X		Elektromotor se zařadí do skupiny v závislosti na tom, z jakého elektrozařízení pochází (z pračky - sk. č. 1 Velké domácí elektrospotřebiče).
Elektromotory od vrat	X		Skupina č. 6 Elektrické a elektronické nástroje
Vánoční osvětlení do domácností (řetězy, věnce, svícny)	X		Skupina č. 5 Osvětlovací elektrozařízení
Solární panely	X		Skupina č. 4b Solární panely
Cartridge	X		Pouze cartridge obsahující elektronické součásti, nikoliv nádoby na toner, skupina č. 3 Zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení (pozn. více informací k zařazování cartridge naleznete na webu MŽP v sekci odpadové hospodářství, zpětný odběr výrobků, elektrozařízení).
Kabely		X	Prodlužovací kabely, rozvody sítí. Výjimkou jsou pouze kabely pocházející z elektrozařízení, které spadá pod působnost dílu 8, tyto jsou v tomto případě jeho součástí a také spadají pod díl 8 zákona o odpadech.
Hračky	X		V případě, že je možné hračku používat i bez elektrické energie, nespadá do dílu 8 - např. mluvicí medvídek, ale vrtulník, autíčko na dálkové ovládání spadá do dílu 8, skupiny č. 7 Hračky, vybavení pro volný čas a sporty.
Klimatizace jako součást stavby		X	Výjimka podle § 37f odst. 4 písm. b) zákona o odpadech
Klimatizace mobilní	X		Skupina 1 Velké domácí elektrospotřebiče
Rozvodné skříně, pojistky, zásuvky, vypínače		X	Výjimka podle § 37f odst. 4 písm. b) zákona o odpadech
Transformátory jako součásti budov, elektrických rozvodů, z velkých průmyslových zařízení		X	Výjimka podle § 37f odst. 4 písm. b) zákona o odpadech
Transformátory pocházející z el. zařízení spadajících pod díl 8 (např. z nabíječky na mobil)	X		V případě, že je to možné, pak zařazení dle druhu el. spotřebiče, z kterého daný transformátor pochází, v jiném případě sk. č. 6 Elektrické a elektronické nástroje.
Elektrická topidla (např. akumulární kamna)	X		Skupina č. 1 Velké domácí spotřebiče
Kompresory	X		Kompresor se zařadí do skupiny v závislosti na tom, z jakého elektrozařízení pochází (z ledničky - skupina. č. 1 Velké domácí elektrospotřebiče).
Korpus ledničky, pračky (nekompletní lednička, pračka)	X		Skupina č. 1 Velké domácí spotřebiče
Televize (CRT, LED, LCD)	X		Skupina č. 4 Spotřebitelská zařízení a solární panely
Počítač, notebook, tablet	X		Skupina č. 3 Zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení
Monitor od pc	X		Skupina č. 3 Zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení
Klávesnice	X		Skupina č. 3 Zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení
Počítačová myš	X		Skupina č. 3 Zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení
Flashdisk	X		Skupina č. 3 Zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení
Mobilní telefon	X		Skupina č. 3 Zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení

Druh elektrozařízení	Spadá pod díl 8 zákona o odpadech?		Poznámka
	ANO	NE	
Přímo žhavená žárovka (standardní žárovka s wolframovým vláknem)		X	Výjimka podle § 37f odst. 4 písm. c) zákona o odpadech
Zářivka, výbojka	X		Skupina č. 5 Osvětlovací elektrozařízení
Světelné ukazatele	X		V případě, že obsahují displeje, pak se zařazují do skupiny č. 4 Spotřebitelská zařízení, v případě obsahu světelného zdroje sk č. 5 Osvětlovací elektrozařízení.
Elektrokola		X	Nelze zařadit do jedné ze skupin uvedených v příloze č. 7 zákona o odpadech
Elektronický odpad z výroby elektrických zařízení (vadné šarže, zmetky apod.)		X	Elektrozařízení nebylo uvedeno na trh, nevztahují se na něj povinnosti výrobce (za odpad je zodpovědný původce - v tomto případě společnost, která zařízení vyrobila).
Nabíječka na mobilní telefon	X		Skupina č. 3 Zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení
Oděvy s osvětlením (trička, boty, kšiltovky)		X	Nelze zařadit do jedné ze skupin uvedených v příloze č. 7 zákona o odpadech, oděv může plnit svou funkci i bez závislosti na el. proudu.

Pozn. členění je platné pouze do změny působnosti dílu 8 zákona o odpadech – tedy do 14. srpna 2018.